

danne Regler i Finantsloven uden nærmere Drøftelse, det vil Landsthinget efter Udvalgets Flertals Mening ikke kunne gaa ind paa, og vi maa derfor foreslaa, at anden Del af denne Post, nemlig Nr. B., udstemmes. Derimod ville vi Intet indvende imod, at der tilstaaes den samme Sum til de utilstrækkelig lønede Lærere og Lærerinder, naar den, som vi ifjor foresloge, udddeles efter Skoleraadens Indstilling og Ministerens nærmere Bestemmelse, og vi have, som ærede Medlemmer ville se, i Betænkningen tilføjet det Ønske, at der ved Uddelingen bliver taget særligt Hensyn til, om Kommunerne selv have været villige til at forbedre deres Læreres og Lærerinders Løn eller ikke. Vi foreslaa altsaa, at den anden Del af Nr. 38, som er betegnet med B., gaar ud paa det Sted, og at derimod Post 39, som indeholder en Lønningsforhøielse til Underforporaler og Menige samt Spillemand af Hæren og Underofficerer og Menige af Flaaden, indfattes istedetfor, medens man paa en særlig Post bevilger 300,000 Kr. til et midlertidigt Lønningstillæg til Kommunerne Lærere og Lærerinder, at uddele paa den Maade, jeg nylig har nævnt. Jeg skal hermed anbefale disse Endringsforslag.

Finantsministeren (Strup): Jeg har allerede ved Sagens 1ste Behandling udtalt mig saa udførligt om det Omne, som foreligger i Endringsforslaget Nr. 27, at jeg vistnok kan indskrænke mig til at anbefale Endringsforslaget, som det er stillet af Udvalget, til Vedtagelse. Naar den ærede Drøftør gjorde opmærksom paa, at muligvis Reglerne for Fastfattelsen af Lønningerne for konstituerede Embedsmænd kunde være tvivlsomme, saa veed jeg egentlig ikke, hvad den ærede Drøftør sigtede til, men den ærede Drøftør tilføiede, at selv om Reglerne kunde være tvivlsomme, saa var ikke Finantsloven Stedet til at afgjøre, hvilken Anvendelse af Reglerne der var den rigtige. Jeg vil altsaa for saa vidt kunne berolige mig ved, hvad den ærede Drøftør udtalte. Jeg maa dog særligt gjøre opmærksom paa, at selv om vedkommende Bestillingsmand eller Embedsmand, der konstitueres i dette Embede, kun skulde oppebære Halvdelen af den Lønning, der er fastsat for Kronborg Amtstue, medens den anden Del af hans Lønning bestemmes efter den Indtægt, han har i den Embedsstilling, han forlader, bliver dog det hele Beløb at udbrede af Kontoen for Kronborg Amtstue, saa at de 1,400 Kr. i ethvert Tilfælde blive utilstrækkelige. — Endringsforslagene under Nr. 37, 38 og 39 gaa jo kun ud paa at retablere Finantslovsforslaget i dets oprindelige Skikkelse, og jeg kan altsaa kun anbefale Vedtagelsen af disse Forslag til det ærede Thing. — Endringsforslaget under Nr. 40 indeholder jo noget Nyt, det vil sige Nyt, sammenholdt med Finantslovsforslagets oprindelige Fasttælse, idet det gaar ud paa at tilstaa et Be-

løb af 300,000 Kr. som Lønningstillæg til Skolelærere. Jeg har nu ganske vist nogen Tvivl, om det er ganske rigtigt at tilstaa paa Finantsloven et saadant Lønningstillæg, efter at et Forslag om varig Lønningstillæg er blevet forkastet i Rigsdagen; men det forekommer mig dog, at Hensynet til Vedkommendes fra alle Sider anerkjendte Erang til at opnaa et Lønningstillæg maa her være overveiende. Jeg kan altsaa ikke forlange af det ærede Landsting, at Hensynet til, at et Regjeringsforslag, som sigtede til at give Skolelærerne et varigt Lønningstillæg, er blevet forkastet i Folkethinget, skulde bevæge Landstinget til ganske at tilføie Hensynet til denne Klasse af Bestillingsmænd, som man fra alle Sider erkjender er i høi Grad trængende til et saadant Tillæg. Det vilde altsaa i mine Tanker være noget Formalistisk, om man fra denne Plads vilde bestemt modsætte sig, at et saadant Lønningstillæg gives for det enkelte Finantsaar; men det forekommer mig, at naar et saadant Lønningstillæg ønskes givet, maa det ubetinget gives under saadanne Former, at der ikke deri fastslaaes noget Princip, som kunde være præjudicerende for den senere Fasttælse af Skolelærernes forbedrede Lønning. Jeg ser ikke rettere, end at Endringsforslaget, saaledes som det er affattet, fyldestgjør den i mine Tanker ubetingede Fordring, der maa stilles til det, og jeg skal altsaa for mit Vedkommende udtale, at hvor megen Pris jeg end vilde have sat paa, at Lærernes Erang var bleven afhjulpen gjennem en varig Bestemmelse om deres Lønning, ser jeg ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til at modsætte sig, at der for det kommende Finantsaar ydes Lærerne et Lønningstillæg gjennem en Bestemmelse, saaledes som denne er foreslaaet af det ærede Udvalg i Endringsforslaget under Nr. 40.

Drøftøren (Bloug): Jeg maa tillade mig at svare den høitærede Konfrapresident, at jeg ikke sagde, at Bestemmelsen i Loven af 26de Marts 1870 var tvivlsom, thi jeg tror, at Regjeringen — som det ogsaa er udtalt i Betænkningen — har forstaaet den rigtig, men Bestemmelsen er jo ikke ganske klar. Den forudsætter, at den Konstituerede kan faae den fulde Gage, men saa staa der tilføiet: men han bør i Reglen kun have Halvdelen. Der kan jo tvistes om, hvorledes det er at forstaa. Jeg tror nu, at Regjeringen har Lov til paa sit Ansvar i hvert enkelt Tilfælde at fastsætte, om han bør have den fulde eller kun den halve Lønning. Det var dertil, jeg sigtede med min Ytring.

Sæde: Flertallet har i Betænkningen udtalt, at et saadant Lovfortolkningspørgsmaal som det, der nu er under Omtale, burde ikke afgjøres ved Rigsdagens Votering over Finantsloven. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at denne Ud-